

Bölüm 4

İŞBİRLİKLİ ÖĞRENME MODELİNİN ÇOKSESİLİ KORO EĞİTİMİNDE ÖĞRENCİLER ÜZERİNDEKİ YANSIMALARI

Bülent HALVAŞI¹

GİRİŞ

Koro Eğitimi, genel yapılan müzik eğitiminin vazgeçilmez bir parçası olarak düşünülmektedir. Eğitimi veren eğiticinin donanımı ve eğitimi alan grupların veya sınıfların genel yetenekleri doğrultusunda, verimi de değişkenlikler göstermektedir. Koroların en temel özelliği; Koro olarak ses birliği, ruh birliği ve söylem birliğini sağlamayı başarabilmektir. Birlikte aynı olabilmeyi başarabilmeleri, aynı duygu ve düşünceleri aktarabilme becerilerini oluşturabilmeyi sağlayabilmektir. Koro çalışmalarını yaptıran eğiticinin koroların omurgası olarak düşünülen bu önemli oluşumu inşa edebilmesi ve koristlerine bu oluşumu sağlayıcı alt yapı birikimlerini sağlayabilecek açıklamaları ve örnekleri temel olarak sağlayabilmesi gerekmektedir.

Koroyu meydana getiren koro üyelerinin birey olarak gelişimlerini sağlamakta önemli çalışmalar yapan eğiticinin, Koronun birlikteliği ile oluşturulan koro tınısı, homojenliği ve bir olma duygusunu da, ayrıca eğitiminin içinde temellendirebilmesi düşünülmektedir.

Koro üyelerinin ses eğitimi ve tekniklerinin gelişimleri doğrultusunda yapılacak olan tüm çalışmaların, çoksesli korolardaki ana gruplar doğrultusunda çalıştırılıp değerlendirilmesi ve işbirlikçi öğrenme tanımına ve özelliklerine uygun olarak gelişmelerinin sağlanması hedeflenmektedir.

Çağdaş kesimlerde eğitim genç kişileri, bedensel, bilişsel, devinışsel ve duyuşsal taraflarıyla bir bütün şeklinde en uygun ve ileri seviyede yetiştirmeyi hedefler. Onların yapıcı, yaratıcı, geliştirici, taşıyıcı ve sağlıklı bireyler olmalarını öngörür, her birinin uyumlu, doyumlu ve güvenli olmalarını sağlar (Uçan, 1994).

¹ Dr. Öğr. Üyesi, Marmara Üniversitesi, Atatürk Eğitim Fakültesi, Güzel Sanatlar Eğitimi Bölümü, Müzik Öğretmenliği Anabilim Dalı, bulent_halvasi@yahoo.com.

KAYNAKLAR

1. Açıkgöz, K. Ü. (1992). İşbirlikli öğrenme, kuram, araştırma, uygulama. Malatya: Uğurel Matbaası.
2. Açıkgöz, K. Ü. (2000). *Etkili öğrenme, Kanyılmaz Matbaası, İzmir.*
3. Binbaşıoğlu, C. (1976). Öğrenme psikolojisi. Ankara: Binbaşıoğlu Yayınevi.
4. Cafoğlu, Z. (2001). Koro ve takım çalışması, *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi 1. Ulusal koro eğitimi ve yönetimi sempozyumu. s131-140: Ankara: Rekmay Ltd. Şti,*
5. Çevik, S. (1997). *Koro eğitimi ve yönetim teknikleri. Ankara: Doruk Yayıncılık.*
6. Doymuş, K., Şimşek, Ü., ve Bayrakçeken, S., (2004). İşbirlikçi öğrenme yönteminin fen bilgisi dersinde akademik başarı ve tutuma etkisi, *Türk Fen Eğitimi Dergisi, 1(2), 103-115.*
7. Egüz, S. (1980). *Toplu ses eğitimi I. Ankara: Ayyıldız Matbaası.*
8. Gömleksiz, M. (1993). *Kubaşık öğrenme yöntemi ile geleneksel yöntemin demokratik tutumlar ve erişime etkisi. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Adana.*
9. Kaya, Z. (2011). *Koro eğitiminde yapılandırmacı yaklaşımın tutum, öz-yeterlik algısı ve akademik başarıya etkisi. İnönü Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Dergisi. 1 (1), 52-62.*
10. Slavin, R.E., (1988). *Small group methods, The International Encyclopedia of Teaching and Teacher Education, Oxford: Pergamon pres.*
11. Töreyn, A. M. (2008). *Ses eğitimi. Ankara: Sözkese Matbaacılık Tic. Ltd. Şti.*
12. Uçan, A. (1993). Ülkemizde müzik öğretimine genel bir bakış. *Müzik Eğitimi. Ankara, Say Yayınları.*
13. Uçan, A. (1994). İnsan ve müzik- insan ve Sanat Eğitimi. s.82. Ankara: Müzik Ansiklopedisi Yayınları.
14. Uçan, A. (2001). İnsan, müzik, koro ve koro eğitiminin temelleri. *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi 1. Ulusal koro eğitimi ve yönetimi sempozyumu. s. 7-56. Ankara: Sevda Cenap and Vakfi Yayınları.*